

hele Udvalget, men førend jeg gaar over til at omtale disse Vædringsforslag, skal jeg gøre nogle faa og korte Bemærkninger til de Forslag, som jeg selv har fundet Anledning til at stille, hvilke, som det allerede er blevet nævnt fra Formandspladsen, nærmest ere at betragte som Rettelser af Trykfejl. Dog skal jeg først med Hensyn til selve Vædringsforslagslisten gøre den Bemærkning, at naar der deri staaar, at Vædringsforslaget under Nr. 33 er stillet til § 15, er det en Fejl, som jeg har glemt at rette; dette Vædringsforslag skal nemlig være stillet til § 16. Jeg antager ikke, at der er noget til Hinder for, at denne Rettelser foregaar nu her. Hvad angaar de af mig stillede Forslag, der nærmest maa betragtes som Rettelser af Trykfejl, gaar det første af dem kun ud paa at „saakrent“ trykkes med stort S, idet der foran dette Ord kommer et Punktum, og at der efter „lignende“ indstyttes „bliver“, idet Sætningen er bygget noget om, og Ordet „bliver“ derved er kommet til at mangle i 6te Linie. Underædringsforslaget under Nr. 1 har sin Grund i, at der i den paa-gældende Linie af Vædringsforslaget under Nr. 1 to Gange findes Ordet „af“, saaledes at det ikke er nok, at der staaar, at Ordet „skulle“ skal indstyttes foran Ordet „af“, men der maa staa, at det skal indstyttes foran Ordene „af Amtmanden“. Underædringsforslaget Nr. 2 gaar ud paa Rettelser af en ren Trykfejl, idet der staaar et „r“ i Stedet for et „s“. Underædringsforslaget under Nr. 3 gaar ud paa at indstytte et „S“ foran „Stedet“, og Underædringsforslaget Nr. 4 er stillet, fordi man ikke har været tilstrækkelig opmærksom paa, at ikke alene Ordet „Orner“ men ogsaa Ordet „og“ skulle udgaa, saaledes at der maa staa „og Orner“. — Det første af de Vædringsforslag, der ere stillede af hele Udvalget eller af et Flertal af Udvalget til selve Lovforslaget, som jeg skal omtale, er Forslaget under Nr. 2 til § 2, der gaar ud paa at indstytte „Rygmarvsthyfus“. Dette Forslag er stillet, fordi man mener, at Rygmarvsthyfus er en saa alvorlig Sygdom hos Hestene, at der er Grund til at tage den med under de Sygdomme, som særlig undergives det offentlige Forsorg. Vædringsforslaget under Nr. 3 til samme Paragraf gaar i lignende Retning, idet man mener at have Erfaring for, at Sygdommen „ondartet Katarralseber“ undertiden er optraadt paa saa alvorlig Maade, at der er Grund til ogsaa at tage denne Sygdom ind under Bestemmelserne i Lovforslagets § 2, altsaa under de Sygdomme, der underkastes det offentlige

Forsorg. Vædringsforslaget under Nr. 4 til § 3 gaar ud paa en vistnok nødvendig Sikkerhedsforanstaltning, idet man vil tilføje til Paragraffen, at intet til en Besætning hørende Dyr, der kan angribes af Sygdommen, maa føres bort, forinden Dyrlægen er kommen til Stede. Det vil jo ellers let, forinden man ved, af hvad Natur Sygdommen er, kunne hælde, at man kunde fra Besætningen bortføre et Dyr paa et saadant Tidspunkt, at det kunde blive meget skæbnesvangert med Hensyn til Udbredelse af Smitten, for saa vidt det er en smittet Sygdom, som er ved at optræde i Besætningen. Vædringsforslaget under Nr. 5 til § 4 er nærmest kun en Tydeliggørelse; det gaar nemlig ud paa, at for saa vidt Ejeren giver sit Samtykke til, at Dyret dræbes, gives der ingen Erstatning for det. Det kan meget ofte være i Ejeren's Interesse at faa et saadant Dyr nedslaget, uden at der derfor gives nogen Erstatning; paa Grund af de Foranstaltninger, som ellers træffes, hvor en saadan Sygdom er udbredt, og som ere saa generende, som de i Virkeligheden ere, vil det ofte lige saa meget være i Ejeren's Interesse i Virkeligheden at faa konstateret, om Sygdommen er til Stede ved at nedslaa og obducere et Dyr. Ejeren vil ofte under saadanne Omstændigheder gerne ofre et Dyr paa denne Maade. Angaaende Vædringsforslag Nr. 7 skal jeg blot bemærke, at det er for at forhindre en Overflødighed, at Udvalget foreslaar, at sidste Stykke af § 6 skal udgaa. I § 13 gives jo Ministeren den nødvendige Bemyndigelse, saaledes at det strengt taget vilde blive overflødig, om den ogsaa gives her i sidste Stykke af § 6. Med Hensyn til Forslag Nr. 8 er det en Forsigtighedsregel, som Udvalget tror, det er nødvendigt at tage, for at Sygdommen ikke gennem de nu saa meget udbredte Andels- og Fællesmejerier skal forplante sig ind til selve Bjerne, eller at dette skal ske gennem Mælkehandel dels ved Mælkehandel i selve Bjen og dels igennem Mælk fra Herregaarde og andre Steder i Nærheden af Bjen. Det er en Sikkerhedsforanstaltning imod, at en saadan Mælkehandel og Omsætning af Mælk, som nu finder Sted gennem Andels- og Fællesmejerierne, aldeles uhindret under smittomme Sygdomsforhold skal kunne forplante Sygdommen videre. Nu er det ganske vist en Indskrænkning og et Besvær for disse Mejerier og disse Mælkehandler, at Mælken ikke maa gaa ud fra dem uden i Forvejen at have været opvarmet til mindst 70 Grader Reaumur, men er i Virkeligheden saa, at Mælk meget sjældent udgaar fra disse Fælles- og Andelsmejerier uden i Forvejen at